

ството, изъ което сж се били отдалѣчили, за да подишатъ родниитъ въздухъ, защото слѣдъ желанието за странствувания настъпва тѣга за родината, както ясното врѣме слѣдъ дъжда; другитъ дохождатъ тукъ да се криятъ и да потулятъ въ тойзи разноцвѣтенъ свѣтъ лежащитъ върху тѣхъ пѣтна прѣдъ людското и Божието око, прѣдъ законна и обществото, и всичкитъ хранятъ надѣждата, че тѣзи страна изново ще да заживѣе огколѣшниятъ животъ и ще екне пакъ прѣдшното веселне.

По заповѣдъ на Високата Порта мѣстнитъ власти, танзимата и полицията не обръщатъ внимание на снованието отъ единий край до другий на скитницитъ и чужденцитъ отъ цѣлий свѣтъ. Султанското правителство е патрвархално; то надъ никого не произвася окончателна присѣда, но на всѣкого дава врѣме и възможность да се поправи, врѣме за сърдечно жаление и покаяние, та послѣ изново да се залови на работа и да почне нова борба съ живота. Ако твѣ каюци се и грѣшници, тойзи славянски народъ, чиновницитъ отъзватъ подъ наемъ на Евреитъ, Ерменцитъ и Гръцитъ, както това правеше полската шляхта въ блаженното врѣме на своята сила, то не е виновенъ за това султана, както и тамъ не бѣше виновенъ краля; вината за това е завоеванието и необходимостта да се тѣрпятъ най-несправедливитъ постъпки и притѣснения отъ страна на чиновницитъ, задължени да охраняватъ и да пазятъ завоеванието. Единъ отъ великитъ везири, и сега още живъ, далѣкогледенъ като Макиавели и езуитинъ по своитъ възглѣди за администрацията, въ отговоръ на единъ чиновникъ въ Добруджа, почтенъ Славянинъ, честенъ и добродушенъ челоуѣкъ, когато той му показвалъ една *мазбата* съ хиляди печати на населението, което му изразявало своята благодарность за неговото управление и своето съжалѣние за уволнението му, като му подавалъ назадъ съ подигравка прошенieto, рѣкъль: „ти си справедливо уволненъ, защото правителството не иска чиновницитъ му да се ползватъ съ довѣрието и расположението на народа; но желае щото тѣ да заслужатъ довѣрието и расположе-